

tečně vzniklá jest veliká, náleží k samé podstatě vojenské zrady. Podle toho pak, je-li škoda větší či menší, bude se řídití rozhodnutí o výši trestu, vyměřeného v mezích prvé sazby § 6 č. 1 odst. III. zák. č. 50/23. K tomu, aby škoda mohla býti základem pro závěr, že čin byl spáchán za okolností zvláště přitěžujících, bylo by zapotřebí důkazu, že byla vyražena vojenská tajemství mimořádné důležitosti, na př. mobilisační plán, čehož však v souzeném případě není. Také poukaz zmateční stížnosti, že čin byl spáchán v pohraničním pásmu, zvláště důležitém pro obranu státu, nemůže žádanou kvalifikaci založiti, pokud skutečnost tato není doprovázena okolnostmi jinými, které by skutek činily zvláště nebezpečným. Soud odvolací, neuznav na tuto kvalifikaci, nezavinil tyrzený zmatek a zmateční stížnost veřejného žalobce byla jako bezdůvodná podle § 36 odst. I. tr. ř. zamítnuta.

Zmateční stížnost obžalované J. G., založená na § 385 č. 3 tr. ř., se domáhá, aby byl trest obžalované vyměřen s použitím § 92 tr. zák. Nehledíc k tomu, že se zřetelem ke kvalifikaci trestného činu podle § 69 č. 2 tr. zák. bylo možno snížit trest, stanovený v § 6 č. 1 odst. III. zák. č. 50/23, na míru, uvedenou v §§ 72, 66 tr. zák., jest použití § 92 tr. zák. vyloučeno ustanovením § 28 odst. II. zák. č. 50/23, poněvadž jde v základu o zločin podle § 6 č. 2 cit. zák. Zmateční stížnost byla tudíž jako bezdůvodná podle § 36 odst. I. tr. ř. nov. zamítnuta.

Čís. 4673.

Kdo nebyl ani okresním úřadem ani družstvem vyrozuměn aniž jinak zvěděl o tom, že byl úředně schválen za zástupce tiskařské koncese družstva (§ 55 odst. 2 živn. ř.), a aniž funkci tu skutečně obstarával, nezodpovídá trestně jako odpovědný správce tiskárny (§ 24 tisk. nov.) za zanedbání povinnosti při tisku po rozumu §§ 6, 24 tisk. nov.

(Rozh. ze dne 28. března 1933, Zm I 1022/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu v Plzni jako soudu kmetského ze dne 21. září 1931, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti podle §§ 488, 491 tr. zák. a § 1 zákona čís. 124/24 Sb. z. a n.

Důvody:

Dovolávajíc se jen hmotněprávního důvodu zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř. napadá zmateční stížnost rozsudek jen, pokud kmetský soud neuznal obžalovaného vinným ani jako zodpovědného správce tiskárny (§ 24 tisk. nov.) přestupkem zanedbání povinné péče podle §§ 6 a 24 tisk. novely. Zmateční stížnost není důvodná. Zjištěno je toto: Závadný leták byl ve dnech 17. a 18. září 1930 vytištěn v tiskárně Karla B. a spol. v P.; tato tiskárna byla provozována na koncesi »Lidového, tis-

kařského, vydavatelského a nakladatelského družstva v P., z. s. s r. o. «; toto družstvo bylo jen majitelem tiskařské koncese, kdežto vlastníkem tiskárny byl Karel B., jenž provozoval koncesi jako pachtýř družstva; podáním tohoto družstva ze dne 6. června 1930 byl Karel B. u okresního úřadu s účinností od 1. července 1930 jako pachtýř odvolán a družstvo zřídilo jako zodpovědného náměstka obžalovaného; výměrem okresního úřadu ze dne 12. července 1930 byl obžalovaný podle §§ 3 a 55 živn. řádu schválen jako zodpovědný zástupce při provozování koncesované živnosti knihtiskařské a současně bylo vzato na vědomí odhlášení Karla B. dnem 1. července 1930 jako pachtýře; o tomto výměru bylo okresním úřadem vyrozuměno jen lidové družstvo, nikoli též obžalovaný, jehož nevyrozumělo ani družstvo o tom, že ho okresní úřad schválil za zodpovědného zástupce tiskařského družstva. Dále bere soud za prokázáno, že pachtovní poměr, jenž byl mezi tiskařským družstvem a K. B-em 1. července 1930 zrušen, byl znova obnoven 20. listopadu 1930, kdy provozování koncese tiskařské bylo znovu pronajato K. B-ovi; že v onom bezesmluvním čase od 1. července 1930 do 20. listopadu 1930, kdy byl závadný leták vytištěn, netisklo se v tiskárně K. B. a spol. na koncesi Lidového družstva, nýbrž že K. B. tiskl jako vlastník tiskárny na vlastní zodpovědnost. Vychází-li se ze souhrnu všech těchto zjištění, jež jest při dovolání se hmotněprávního zmatku čís. 9 a) § 281 tr. ř. vzítí za základ a jichž správnost zmáteční stížnost ani formálně nenapadá, nelze právní posouzení věci kmetským soudem uznati pochybeným.

Zmateční stížnost uplatňuje v zásadě správně, že tisková novela čís. 124/1924 Sb. z. a n. nevymezuje blíže pojem zodpovědného správce tiskárny (§ 24 tisk. nov.) a že v tomto ohledu jest hledati objasnění v zákonech jiných, na př. v § 5 zák. o tisku, jenž mluví o zřízení správce tiskárny majetníkem tiskárny a o jeho úředním schválení, dále v §§ 3 a 55 živn. řádu, podle nichž mohou i právnické osoby provozovati živnosti za týchž podmínek jako osoby jednotlivé, že však musí zřídití způsobilého náměstka (obchodvedoucího, dílovedoucího) nebo pachtýře (§ 3) a že u koncesovaných živností, o jakou tu jde (§ 15 č. 1 živn. řádu), musí majitel živnosti vyžádati si schválení zřízení náměstka od živnostenského úřadu (§ 55 živn. ř.). Než, i kdyby se s hlediska těchto ustanovení mělo se zmáteční stížností za to, že obžalovaného již v důsledku toho, že byl lidovým družstvem zřízen a živnostenským úřadem schválen za náměstka, jest pokládati zároveň za zodpovědného správce tiskárny, nelze se zmáteční stížností souhlasiti, pokud dovozuje, že obžalovaný, jakmile byl lidovým družstvem zřízen za náměstka a živnostenským úřadem schválen, stal se zodpovědným za vše, co se v provozovně pro provozování živnosti tiskařské schválené dělo, — bez ohledu na to, zda byl vyrozuměn a věděl o tom, že ho okresní úřad schválil za správce koncese tiskařského družstva. Jestliže základní zásadou, ovládající trestní zákon (§§ 1 a 238 tr. zák.), že zodpovědnost podle trestního zákona předpokládá zavinění pachatele. Zásada ta platí bez výjimky pro celý obor trestního práva, tedy i pro zodpo-

vědnost obžalovaného v souzeném případě (sb. n. s. č. 3526). Neboť zodpovědný správce tiskárny při tiskopisu neperiodickém je na roveň postaven zodpovědnému redaktoru při tiskopisech periodických, na jehož místo v příčině odpovědnosti nastupuje. Platí proto pro zodpovědného správce tiskárny plnou měrou ona zákonná ustanovení, jež se týkají zodpovědného redaktora, jak tomu také výpočtem oněch zákonných ustanovení v § 24 tisk. nov. je dán náležitý výraz. Zodpovědný redaktor odpovídá pak podle § 6 tisk. nov. za přestupek, když mu nelze trestný čin spáchaný obsahem tiskopisu podle ustanovení trestních zákonů přičítati, zanedbal-li pozornost, při jejímž povinném užití nebyla by zpráva pojata do tiskopisu. K přičitatelnosti přestupku podle § 6 tisk. nov. vyžaduje se tudíž v subjektivním směru, by zodpovědný redaktor (zodpovědný správce tiskárny) zanedbal pozornost, při jejímž užití nebyla by zpráva do tiskopisu pojata (sb. n. s. č. 2203, 3098, 3621 a m. j.); podle toho je přestupek podle § 6 tisk. nov. deliktem kulposním a tato kulpa má tytéž podstatné vlastnosti jako kulpa podle trestního zákona vůbec; pachatel se tresce, protože se z nedbalosti dopustil deliktu obsahem tiskopisu (sb. n. s. č. 3469, 3640 a m. j.). Pro předpoklad zavinění obžalovaného ve vyloženém smyslu není však v rozsudkových zjištěních nejmenší opory. Rozsudek zjišťuje naopak, že obžalovaný o tom, že jest úředně schválen jako zástupce tiskařské koncese, nebyl vyrozuměn ani okresním úřadem ani lidovým družstvem, a není v rozsudkových zjištěních opory pro předpoklad a ani stěžovatel nikdy netvrdil a netvrdí ani ve zmateční stížnosti, že obžalovaný o onom úředním schválení v době, o niž jde, vůbec měl vědomost. Rozsudek vyslovuje dále, že není ničím prokázáno, že obžalovaný závadný leták četl a do tisku dal, a neposkytují dále rozsudková zjištění opory pro předpoklad a ani soukromý žalobce za celého řízení netvrdil, tím méně dokázal, že obžalovaný měl účast na uveřejnění článku nebo nějakou, ať jakkoli získanou, vědomost o uveřejnění tom. Za tohoto stavu věci nemůže býti u obžalovaného řeči o zavinění ve smyslu §§ 6 a 24 tisk. nov. a proto právem odepřel kmetský soud uznati obžalovaného vinným i přestupkem podle § 6 tisk. nov. Bylo by protimyslné a přičilo by se základním zásadám trestního práva, by k zodpovědnosti pro porušení povinnosti zodpovědného správce tiskárny byl poháněn někdo, kdo sice byl okresním úřadu oznámen jako zodpovědný náměstek živnosti, avšak o schválení (§ 55 odst. 2 živn. ř.) jako náměstek vyrozuměn nebyl, o onom schválení ani jinakým způsobem nezvěděl a neměl ani pražádné účasti na vytištění závadného tiskopisu. Právem uznal proto kmetský soud, že obžalovaný nemůže býti činěn zodpovědným trestně za zanedbání povinnosti při tisku, když mu taková povinnost nebyla nikým uložena, pokud se týče když o tom nebyl vyrozuměn, že se mu taková povinnost ukládá, to tím méně, když, jak rozsudek zjišťuje, v rozhodné době byl pachtovní poměr mezi majitelem tiskárny a majitelem tiskařské koncese rozvázán a když se v tiskárně B. a spol. tisklo na zodpovědnost majitele tiskárny Karla B. a nikoli na tiskařskou koncesi lidového družstva, takže obžalovaný ve

své vlastnosti jakožto schválený náměstek tiskárenské koncese družstva neměl ke Karlu B-ovi jako tiskaři vůbec žádné povinnosti ba ani možnosti dohlížeti, co se tiskne.

Čís. 4674.

Jestli skutkový stav, v základnom pokračovaní zistený, nebol za obnovy zmenený, nelze uplatňovať proti novému rozsudku materiálny dôvod zmätočnosti podľa § 385 č. 1 a) tr. p., a to ani vtedy, keď rozsudok v základnej veci prvým súdom vynesený nebol súdmi vyšších stolíc preskúmaný.

(Rozh. zo dňa 28. marca 1933, Zm III 103/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. B. pre prečin podľa § 310 tr. zák., vo verejnom zasedaní senátu odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu, potvrdzujúcemu rozsudok krajského súdu, ktorým bol v smysle odst. 1 § 462 tr. p. na základe výsledku hlavného pojednávania, nariadeného následkom povolenia obnovy, ponechaný v platnosti skorší rozsudok krajského súdu z 9. marca 1932, podal odsúdený A. B. zmätočnú sťažnosť z dôvodov zmätočnosti podľa čis. 1 § 384 tr. p. a čis. 1 a) § 385 tr. p.

Z dôvodu zmätočnosti podľa čis. 1 a) § 385 tr. p. dovodzuje sťažovateľ, že ho na úraze poškodeného nestihá vina. Zmätočná sťažnosť neni ani v tejto časti prípustná. Plynie z povahy obnovy, že jej účelom je dosiahnuť iného skutkového stavu, nežli je ten, ktorý slúžil za podklad rozsudku, vyneseného v základnom spore. Ponevác však skutkový stav, v základnom spore tejto trestnej veci zistený, nebol za obnovy zmenený, nemôže sťažovateľ proti novému rozsudku uplatňovať materiálny dôvod zmätočnosti podľa čis. 1 a) § 385 tr. p., lebo nový rozsudok sa neodchyľuje od rozsudku vyneseného v základnom spore a neni tu tedy nového vecného podkladu pre preskúmanie nového rozsudku. Okolnosť, že ani vrchný súd ani najvyšší súd rozsudok krajského súdu v základnom spore nepreskúmaly, ponevác sa stal hned' po vynesení pravoplatným, nedokazuje prípustnosť v zmätočnej sťažnosti uplatňovaného dôvodu zmätočnosti, ponevác skutkový stav bol v pravoplatnom rozsudku konečne prijatý a za obnovy nebol zmenený. Zmätočná sťažnosť bola ako v celom obsahu zákonom vylúčená podľa odst. 3 § 434 tr. p. odmietnutá.

Čís. 4675.

Prečin zneužitia úradnej moci nemôže byť nikdy v materiálnom súbehu so zločinom alebo s prečinmi ťažkého alebo ľahkého ublíženia na tele.